آیا در خانه مشکل دارید؟

در مورد حقوق خود در این کشور مطالعه کنید

زنده ماندن از خشونت خانگی در ایالات متحده آمریکا

1-800-799-7233

زنان در ایالات متحده آمریکا دارای حقوق هستند

کمک موجود است!

خود را آگاه کنید!

اگر در خانه توسط شریک عاطفی خود مورد خشونت قرار می‌گیرید، بدون توجه به وضعیت مهاجرتی‌تان، حق دارید از خدمات زیر برخوردار شوید:

۱. خدمات پناهگاه اضطراری و برنامه‌هایی که از بازماندگان خشونت خانگی و فرزندانشان حمایت می‌کنند.
۲. دریافت دستور حفاظتی از دادگاه برای محافظت از شما و فرزندانتان در برابر شریک آزاردهنده.
۳. دادگاه می‌تواند حضانت فرزندان و نفقه فرزند را به شما اعطا کند.
۴. حکم طلاق، حتی اگر همسرتان موافق نباشد.
۵. کمک و حمایت پلیس.
۶. مراقبت‌های پزشکی اضطراری.
۷. مزایای عمومی برای فرزندان شما که شهروند ایالات متحده هستند.
۸. امکان دریافت وضعیت مهاجرتی به‌صورت محرمانه و بدون نیاز به کمک شریک‌تان.

اگر شما مدافع حقوق قربانیان یا متخصص امور مهاجرت هستید و به اطلاعات دقیق‌تری درباره موضوعات مطرح‌شده در این بروشور نیاز دارید، لطفاً به http://www.niwap.org مراجعه کنید یا با شماره (202) 4457-274 تماس بگیرید.

محتویات

این دفترچه توضیح می‌دهد که چگونه شما و فرزندانتان می‌توانید برای مقابله با خشونت در خانه کمک دریافت کنید. به اطلاعات زیر مراجعه کنید:

خشونت خانگی ۲–۴

قانون مهاجرت و حقوق شما به‌عنوان یک بازمانده ۵–۸

قانون خانواده و حقوق شما درباره دستورهای حمایتی ۹–۱۱

مزایای رفاهی ۱۲

آزار جسمی همسر یا شریک عاطفی شما در این کشور جرم محسوب می‌شود.

خشونت خانگی

خشونت خانگی چیست؟

- خشونت خانگی الگویی از رفتارهای آزاردهنده است که با هدف دستکاری و کنترل قربانی انجام می‌شود.
- این رفتارها ممکن است شامل حملات جسمی و جنسی باشد، اما همچنین می‌تواند شامل آزار کلامی یا عاطفی نیز باشد.
- قربانیان ممکن است احساس ترس کنند، احساس کنند کنترلی بر زندگی خود ندارند، و ممکن است خود را برای این آزار سرزنش کنند.

چه چیزی باعث خشونت خانگی می‌شود؟

- بسیاری از افراد آزاردهنده مسئولیت رفتارهای خود را نمی‌پذیرند. آن‌ها اغلب اعمال خود را با سرزنش استرس، مصرف الکل، از دست دادن کنترل یا رفتار قربانی توجیه می‌کنند.
- قربانیان خشونت خانگی به دلایل مختلفی در روابط آزاردهنده باقی می‌مانند، از جمله عشق، ترس برای جان خود، ترس از اخراج (دیپورت)، نگرانی درباره فرزندان، نداشتن ثبات مالی و نبود حمایت.

افراد آزارگر ممکن است از روش‌های زیر برای کنترل قربانیان خود استفاده کنند:

اترس و وحشت: ترساندن قربانی از طریق اعمال یا حرکات تهدیدآمیز، فریاد زدن یا تهدید کردن.

انزوا: کنترل اینکه قربانی با چه کسی، کجا، چه زمانی و چرا بیرون می‌رود. اجازه ندادن برای یادگیری زبان انگلیسی، رانندگی یا کار کردن. جلوگیری از تماس با خانواده در کشور مبدأ یا محدود کردن ارتباط او با دنیای بیرون.

سوءاستفاده عاطفی: ایجاد احساس بد نسبت به بدن، هوش یا ظاهر فرد. وادار کردن او به این باور که ارزشی ندارد و اینکه آزار به‌دلیل رفتارها و اعمال خودش است.

تهدیدها: تهدید به تماس با پلیس یا اداره مهاجرت در صورتی که قربانی مطابق خواسته فرد آزارگر عمل نکند. ساختن اتهامات دروغین و فریب دادن قربانی برای باور اینکه به زندان خواهد رفت. تهدید به گرفتن فرزندان، طلاق دادن، ثبت نکردن مدارک مهاجرتی یا پس گرفتن پرونده در صورتی که قبلاً ثبت شده باشد.

رفتار مستبدانه: رفتار با قربانی مانند خدمتکار، گرفتن تمام تصمیم‌های مهم، و وادار کردن او به انجام کارهایی که نمی‌خواهد انجام دهد.

سوءاستفاده اقتصادی: اجازه ندادن به کار کردن، وادار کردن به کار غیرقانونی، دادن مقدار محدودی پول فقط برای خرید غذا بدون دسترسی به پول بیشتر یا حساب بانکی، یا گرفتن حقوق و دادن پول بسیار کم یا هیچ پولی.

سوءاستفاده جنسی: وادار کردن به رابطه جنسی برخلاف میل، رفتار کردن با او مانند یک شیء جنسی، یا مجبور کردن به انجام کارهایی که باعث احساس ناپاکی یا شرم می‌شود.

استفاده از کودکان: ایجاد احساس گناه و مسئولیت در قبال هر آنچه برای کودکان اتفاق می‌افتد، توهین یا تحقیر در مقابل کودکان، سلب اختیار او به‌عنوان والد و تحریک کودکان علیه او، تهدید به گزارش دادن کودکان به اداره مهاجرت، و/یا تهدید به اخراج از کشور به‌گونه‌ای که دیگر هرگز نتواند فرزندانش را ببیند.

خشونت خانگی بر فرزندان شما تأثیر می‌گذارد

یکی از نگرانی‌های اصلی ما به‌عنوان والدین این است که مطمئن شویم فرزندانمان دوران کودکی شاد و سالمی را تجربه می‌کنند. کودکانی که شاهد خشونتی هستند که مادرشان تحمل می‌کند، اغلب دچار آسیب‌های روانی می‌شوند.

موارد زیر برخی از پیامدهای مشاهده خشونت خانگی برای کودکان است:

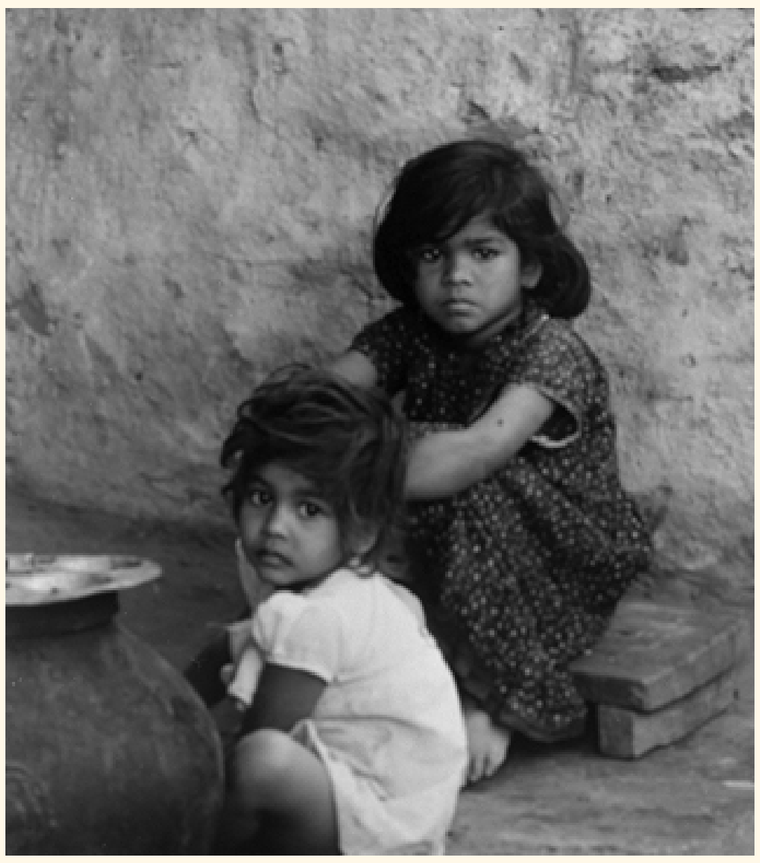
- عزت‌نفس پایین، باور به اینکه کسی آن‌ها را دوست ندارد و ترس از تنها ماندن.
- رفتارهای تکانشی و خشونت‌آمیز مانند زدن، گاز گرفتن، هل دادن، توهین به دیگران و شکستن اسباب‌بازی‌ها.
- رفتار کردن مانند یک فرد بالغ، تلاش برای حل مشکلات خانواده و گفتن اینکه شما چه کاری انجام دهید تا با شریک‌تان مشکلی نداشته باشید.
- افت تحصیلی، کابوس دیدن، افسردگی، احساس شرم، اضطراب، اختلالات خوردن و بی‌خوابی ناشی از تروما.
- استفاده از روش‌های ناسالم برای فرار از مشکلات خانوادگی مانند مصرف مواد مخدر، الکل یا فرار از خانه.
- تلاش برای خودکشی، پیوستن به گروه‌های بزهکار یا نشان دادن رفتارهای مجرمانه به‌طور کلی.

برای کودک شما کمک در دسترس است. از مشاور یا مددکار نزدیک‌ترین پناهگاه یا برنامه حمایت از قربانیان خشونت خانگی درباره دریافت مشاوره تخصصی سؤال کنید. مددکاران و مشاوران ویژه‌ای برای کودکان وجود دارند که بدون توجه به وضعیت مهاجرتی با فرزند شما کار خواهند کرد.

زنده ماندن از خشونت خانگی در ایالات متحده آمریکا 1-800-799-7233

باورهای نادرست و واقعیت‌ها

باور نادرست شماره ۱: خشونت خانگی یک موضوع خصوصی خانوادگی است

واقعیت: خشونت خانگی یک جرم است. شما شایسته همان حمایت، کمک و خدماتی هستید که هر قربانی خشونت جسمی یا جنسی در این کشور دریافت می‌کند.

باور نادرست شماره ۲: زنان مسئول خشونتی هستند که تجربه می‌کنند، چون آن را تحریک می‌کنند

واقعیت: خشونت خانگی الگویی از رفتارهاست که فرد آزارگر برای تحمیل خواسته‌های خود و کنترل قربانی استفاده می‌کند. شما مسئول رفتار فرد آزارگر نیستید و هرگز سزاوار آزار دیدن از سوی هیچ‌کس نیستید.

باور نادرست شماره ۳: خشونت خانگی نتیجه مصرف الکل یا مواد مخدر است

واقعیت: بسیاری از افراد آزارگر الکل یا مواد مصرف نمی‌کنند، و در مقابل، بسیاری از کسانی که الکل یا مواد مصرف می‌کنند آزارگر نیستند. به طور کلی، افراد آزارگر از الکل یا مواد به‌عنوان بهانه‌ای برای خشونت خود استفاده می‌کنند، به‌جای اینکه مسئولیت رفتارشان را بپذیرند.

باور نادرست شماره ۴: اگر من رابطه را ترک کنم، به دلیل نداشتن مدارک مهاجرتی، فرد آزارگر حضانت فرزندانم را خواهد گرفت

برنامه ریزی برای مصونیت زنان مهاجر

مصونیت شما مهم‌ترین چیز است!

تمام قوانین و برنامه‌های اجتماعی برای بازماندگان خشونت خانگی یک هدف مشترک دارند: این‌که شما در خانه خود در امنیت باشید. شما نقش کلیدی در تحقق این هدف دارید.

پیش‌قدم باشید، از قبل فکر کنید!

در اینجا چند نکته است که ممکن است در آینده به شما کمک کند:

- برنامه‌ریزی کنید که در صورت افزایش خشونت فزیکی چگونه از خانه بیرون شوید.
- شماره‌های اضطراری مانند ۹۱۱ را به‌خاطر بسپارید و به کودکان‌تان یاد بدهید که چگونه با ۹۱۱ تماس بگیرند. با آن‌ها یک پلان مصونیت بسازید تا بدانند در صورت شدت گرفتن خشونت چه کار کنند.
- با افرادی که به آن‌ها اعتماد دارید درباره آنچه در حال رخ دادن است صحبت کنید و در مورد این‌که چگونه می‌توانند در زمان نیاز به شما کمک کنند، مشوره کنید.
- یک بکس/کیف آماده کنید که شامل مقداری پول، کاپی کلیدهای خانه و موتر، اسناد مهم از جمله اصل یا کاپی اسناد مهاجرتی، پاسپورت‌ها، تذکره‌ها و سایر اسناد از کشور اصلی، دواهای مورد نیاز شما یا کودکان‌تان و موارد ضروری دیگر باشد. این بکس را در خانه یکی از اعضای فامیل یا دوستان، مسجد/کلیسا یا هر جای امن دیگر نگه دارید تا در مواقع اضطراری در دسترس باشد. این کار باعث می‌شود در حالت اضطراری آسان‌تر و مصون‌تر خانه را ترک کنید بدون این‌که نگران جمع‌آوری وسایل باشید.
- با یک مشاور یا مدافع خشونت خانوادگی تماس بگیرید. آن‌ها می‌توانند به شما کمک کنند تا یک پلان مصونیت متناسب با وضعیت‌تان ترتیب دهید. هر آنچه به این افراد بگویید کاملاً محرم خواهد بود. برای دیدن جدول پلان مصونیت به صفحه ۱۳ مراجعه کنید.

اگر می‌خواهید معلومات بیشتری درباره خدمات محلی و طریقه تماس با یک مدافع محلی به‌دست آورید، با خط اضطراری ملی رایگان به شماره 1-800-799-7233 تماس بگیرید. تماس شما کاملاً محرم خواهد بود. همچنان می‌توانید به http://www.thehotline.org مراجعه کنید.

باورهای نادرست و واقعیت‌ها

(ادامه)

واقعیت: به‌طور کلی، قاضی به حفاظت از کودکان و تأمین بهترین منافع آن‌ها توجه دارد. دادگاه بررسی می‌کند که آیا هر یک از والدین نسبت به والد دیگر یا کودکان رفتار آزاردهنده دارد یا نه، و این موضوع را به‌عنوان یک عامل منفی علیه والد آزارگر در پرونده حضانت در نظر می‌گیرد.

باور نادرست شماره ۵: اگر مدارک مهاجرتی نداشته باشم، حق دریافت خدمات اجتماعی یا حقوقی را ندارم.

واقعیت: تمام قربانیان مهاجر خشونت خانگی، صرف‌نظر از وضعیت مهاجرتی‌شان، حق دارند از خدمات پناهگاه اضطراری و خدمات سازمان‌های حقوقی و اجتماعی که با بازماندگان خشونت خانگی کار می‌کنند، بهره‌مند شوند.

باور نادرست شماره ۶: اگر با پلیس تماس بگیرم، چون مدرک ندارم، من را اخراج (دیپورت) می‌کنند.

واقعیت: پلیس موظف است بدون توجه به وضعیت مهاجرتی، از قربانیان محافظت کند. اگر با پلیس تماس نگیرید یا صحبت نکنید، آن‌ها نمی‌توانند مداخله کرده و به شما کمک کنند. پلیس می‌تواند به فرد آزارگر اطلاع دهد که در این کشور شما دارای حقوق هستید و او نمی‌تواند بدون مجازات قانونی علیه شما مرتکب جرم شود یا به شما آسیب برساند.

حمایت تحت قوانین مهاجرت

راهکارهای حقوقی برای زنان و کودکان مهاجر که از خشونت خانوادگی جان به‌در برده‌اند

قانون خشونت علیه زنان (که به نام VAWA نیز شناخته می‌شود) شامل مقررات ویژه مهاجرتی است که از زنان مهاجر مورد آزار و فرزندان‌شان حمایت می‌کند. موارد زیر شکل‌هایی هستند که VAWA می‌تواند از شما و فرزندان‌تان حمایت کند:

۱. درخواست معافیت برای تبدیل وضعیت اقامت مشروط به اقامت دایمی بدون کمک همسر آزارگر و بدون انتظار دو سال.
۲. درخواست خودسرانه (Self-Petition) به‌عنوان همسر یا کودک مورد آزار یک شهروند ایالات متحده یا مقیم دایمی قانونی. هر دو نوع ازدواج (دگرجنس‌گرا و همجنس‌گرا) شامل می‌شود.
۳. درخواست خودسرانه به‌عنوان والد مورد آزارِ یک فرزند شهروند ایالات متحده یا مقیم دایمی قانونی که بالاتر از ۲۱ سال سن داشته باشد.
۴. ویزای U برای مهاجرانی که از برخی جرایم خشونت‌آمیز جان به‌در برده‌اند.
۵. اجازه کار برای زنان و کودکانی که با ویزای کاری غیرمهاجرتی همسر یا والد خود (مانند ویزاهای A، E، G و H) به ایالات متحده آمده‌اند.
۶. لغو اخراج (دیپورت) تحت VAWA اگر شما در جریان پروسه اخراج قرار داشته باشید.
۷. فرصت بازگشایی دوسیه قبلی اخراج در صورتی که واجد شرایط یکی از راهکارهای VAWA باشید.
۸. پناهندگی بر اساس جنسیت.

قانون خشونت علیه زنان (که به نام VAWA نیز شناخته می‌شود) شامل مقررات ویژه مهاجرتی است که از زنان مهاجر مورد آزار و فرزندانشان حمایت می‌کند.

راهکارهای حقوقی

۱. حمایت‌ها برای زنان و کودکان مهاجر دارای اقامت دایمی قانونی مشروط

- اگر روی کارت اقامت دایمی شما «CR1» نوشته شده باشد، به این معناست که شما دارای اقامت دایمی قانونی «مشروط» هستید. احتمالاً تاریخ انقضای این کارت کمتر از دو سال از زمان صدور آن می‌باشد.
- قانون می‌گوید که ۹۰ روز قبل از سالگرد مصاحبه اقامت دایمی، شما و همسرتان باید به‌صورت مشترک برخی فورم‌ها را ارسال کنید تا بتوانید اقامت دایمی بدون شرط دریافت نمایید.
- اگر در دوران ازدواج مورد آزار قرار گرفته‌اید و اقامت شما مشروط است، ممکن است بتوانید برای معافیت (waiver) درخواست بدهید تا بدون کمک همسرتان برای اقامت دایمی اقدام کنید. لازم نیست تا دو سال بعد از دریافت اقامت مشروط صبر کنید. به‌محض اینکه بدانید همسرتان در تکمیل روند مهاجرت به شما کمک نمی‌کند و رفتار آزاردهنده دارد، واجد شرایط درخواست هستید. همچنان می‌توانید فرزندان‌تان را در درخواست معافیت خود شامل کنید.

۲. درخواست خودسرانه تحت VAWA

این راهکار از مهاجرانی که از خشونت خانوادگی جان به‌در برده‌اند حمایت می‌کند و به آن‌ها اجازه می‌دهد بدون کمک همسر یا والد آزارگر به‌عنوان حامی، اقامت دایمی قانونی در ایالات متحده را به‌دست آورند. چه کسانی می‌توانند تحت VAWA درخواست خودسرانه بدهند؟

برای این کار، فرد مهاجر باید پنج شرط را ثابت کند. خلاصه آن در زیر آمده است و به یاد داشته باشید که برخی استثناها ممکن است وجود داشته باشد:

۱. ازدواج با یک شهروند ایالات متحده یا مقیم دایمی قانونی:
الف. باید ثابت کنید که با یک شهروند ایالات متحده یا مقیم دایمی قانونی ازدواج کرده‌اید یا در دو سال گذشته ازدواج داشته‌اید؛
i. اگر همسر شهروند آمریکایی شما در دو سال گذشته فوت کرده باشد، هنوز هم واجد شرایط هستید.
ii. اگر همسر شما در دو سال گذشته به‌دلیل یک مورد خشونت خانوادگی وضعیت خود را از دست داده باشد، باز هم واجد شرایط هستید.
ب. کودکان زیر ۲۱ سال می‌توانند به‌طور مستقل درخواست بدهند اگر والد آزارگر آن‌ها (والد بیولوژیکی، فرزندخوانده یا ناتنی) در دو سال گذشته شهروند ایالات متحده یا مقیم دایمی قانونی بوده باشد؛
ج. اگر فرزندان شما بالاتر از ۲۱ سال اما کمتر از ۲۵ سال سن داشته باشند، ممکن است واجد شرایط باشند اگر بتوانند نشان دهند که میان تأخیر در ارسال درخواست و آسیبی که متحمل شده‌اند ارتباط وجود دارد.

۲. ازدواج شما با نیت واقعی (حسن نیت) بوده است.

الف. باید ثابت کنید که هدف شما از ازدواج، تقلب و صرفاً به‌دست آوردن وضعیت مهاجرتی نبوده است.
ب. اگر فرد آزارگر مرتکب چندهمسری (ازدواج با بیش از یک زن در یک زمان) شده باشد، در صورتی که شما با نیت واقعی ازدواج کرده باشید، ممکن است واجد شرایط باشید.

۳. شما با هم زندگی کرده‌اید

• نامه‌ها یا اسناد پستی که به نام شما، شریک‌تان یا هر دوی شما ارسال شده، صورتحساب‌ها، قبوض، یا نامه‌هایی از صاحب‌خانه یا همسایگانی که از زندگی مشترک شما با فرد آزارگر آگاه بوده‌اند، می‌تواند کافی باشد.

۴. شما مورد آزار جسمی یا جنسی یا ظلم شدید قرار گرفته‌اید

• به یاد داشته باشید حتی اگر هرگز مورد حمله فیزیکی قرار نگرفته باشید، ممکن است بر اساس آزار روانی، ذهنی یا عاطفی نیز واجد شرایط باشید. این می‌تواند شامل آزار کلامی، روانی، عاطفی یا سوءاستفاده مرتبط با مهاجرت باشد.

۵. شما دارای حسن سیرت (اخلاق نیکو) هستید

• اگر شما یا فرزندان‌تان مرتکب جرمی شده‌اید که مرتبط با یا ناشی از قربانی بودن در خشونت خانوادگی بوده است، همچنان ممکن است واجد شرایط باشید، اما پیش از اقدام حتماً با یک وکیل مشورت کنید.
برای واجد شرایط بودن این حمایت‌ها، لازم نیست در ایالات متحده زندگی کنید. اگر شما یا فرزندان‌تان خارج از ایالات متحده زندگی می‌کنید، همچنان ممکن است واجد شرایط باشید، اما احتمالاً به خدمات یک متخصص امور مهاجرت نیاز خواهید داشت.

۳. حمایت‌ها برای والدین مورد آزار تحت VAWA:

اگر فرزند شما بیش از ۲۱ سال سن داشته باشد، شهروند ایالات متحده باشد و شما توسط فرزند بزرگسال خود مورد آزار (ضرب و شتم یا خشونت شدید) قرار گرفته باشید، می‌توانید به‌عنوان والد مورد آزار توسط فرزند شهروند آمریکایی‌تان، واجد شرایط حمایت ویژه تحت VAWA شوید.

۴. ویزای U برای بازماندگان برخی جرایم خشونت‌آمیز:

اگر تحت VAWA واجد شرایط درخواست خودسرانه نباشید اما قربانی یک جرم مشخص خشونت‌آمیز مانند خشونت خانوادگی، تجاوز، آزار جنسی، تعقیب (استاکینگ)، قاچاق انسان، آدم‌ربایی یا سایر جرایم خشونت‌آمیز توسط یک فرد غریبه یا شریک زندگی، دوست‌پسر/دوست‌دختر، همسر، همکار، کارفرما یا هر شخص دیگری شده باشید، ممکن است واجد شرایط دریافت راهکارهای مهاجرتی دیگر مانند ویزای U باشید.

چه کسانی واجد شرایط ویزای U هستند؟

برای واجد شرایط بودن برای ویزای U باید موارد زیر را ثابت کنید:

۱. شما قربانی یک جرم مشخص خشونت‌آمیز بوده‌اید و در نتیجه آن دچار آسیب جدی جسمی یا روانی شده‌اید.
۲. شما درباره جرم اطلاعات دارید.
۳. فعالیت مجرمانه در ایالات متحده رخ داده یا قوانین ایالات متحده را نقض کرده است.
۴. شما در تحقیق یا پیگرد قانونی جرم همکاری کرده‌اید، در حال همکاری هستید یا همکاری خواهید کرد. یک مقام دولتی باید تأیید کند که شما به یک مأمور اجرای قانون در سطح فدرال، ایالتی یا محلی، دادستان، قاضی، مقام مهاجرت یا دیگر مقام دولتی که در حال تحقیق یا پیگرد جرم است، کمک کرده‌اید، در حال کمک هستید یا احتمالاً کمک خواهید کرد.
۵. وضعیت مهاجرتی فرد آزارگر در واجد شرایط بودن شما برای این راهکار تأثیری ندارد. شما می‌توانید همسر و فرزندان‌تان را نیز در درخواست خود شامل کنید تا آن‌ها نیز از طریق این درخواست وضعیت قانونی مهاجرتی دریافت کنند.

راهکارهای حقوقی (ادامه)

۵ . حمایت‌های ویژه مهاجرتی برای زنان و کودکانی که به ویزای کاری غیرمهاجرتی فرد آزارگر وابسته هستند

اگر توسط همسری که شما را به اینجا آورده و بر اساس ویزای کاری خود برایتان ویزا گرفته است مورد ضرب و شتم یا خشونت شدید قرار گرفته‌اید، می‌توانید اجازه کار دریافت کنید.

اگر فرد آزارگر شما دارای یکی از ویزاهای غیرمهاجرتی زیر باشد: ویزای A (دیپلماتیک)، ویزای E(iii) (تاجر بر اساس معاهده)، ویزای G (کارمندان دولت خارجی) یا ویزای H (ویزای کاری با دسته‌های مختلف)، و شما در طول ازدواج مورد آزار قرار گرفته باشید، ممکن است واجد شرایط دریافت اجازه کار باشید.

این مقرره استقلال کامل از ویزای مهاجرتی اصلی فرد آزارگر ایجاد نمی‌کند، اما می‌تواند به شما کمک کند تا اجازه کار دریافت کرده و شما و فرزندانتان از نظر مالی مستقل‌تر شوید. این امر می‌تواند به شما کمک کند تا شغلی پیدا کنید و از آن طریق برای دریافت ویزای مهاجرتی مستقل اقدام نمایید یا به‌عنوان گام نخست پیش از درخواست ویزای U باشد.

اگر فرد آزارگر وضعیت مهاجرتی خود را از دست بدهد، از شما طلاق بگیرد یا ویزای خود را لغو کند، دیگر واجد شرایط دریافت اجازه کار نخواهید بود. لطفاً بخش مربوط به ویزای U را مطالعه کنید تا ببینید آیا برای راهکار دیگری واجد شرایط هستید یا خیر.

۶ . یادداشت ویژه برای زنان و کودکان مهاجر که در حال حاضر در روند اخراج (دیپورت) قرار دارند یا قبلاً اخراج شده‌اند

اگر توسط اداره مهاجرت بازداشت شده‌اید و قربانی خشونت خانوادگی بوده‌اید، حتی در حالت بازداشت نیز ممکن است واجد شرایط «لغو اخراج» تحت VAWA یا دریافت ویزای U باشید. شما باید به مأمور مهاجرت بگویید که قربانی خشونت خانوادگی بوده‌اید و فرزند دارید و نباید در بازداشت بمانید. درخواست «آزادی بشردوستانه» (Humanitarian Parole) بدهید. برای معلومات بیشتر به ضمیمه (کارت معلوماتی) مراجعه کنید.

همچنان، اگر در صورت اخراج به کشور اصلی‌تان از جان خود می‌ترسید، به‌دلیل اینکه مورد آزار، شکنجه، تجاوز، خشونت خانوادگی، مثله‌سازی اندام تناسلی زنان قرار گرفته‌اید یا به‌خاطر زن بودن یا باورهایتان درباره حقوق زنان مورد آزار واقع شده‌اید، باید فوراً این موضوع را به مأمور مهاجرت یا قاضی اطلاع دهید و درخواست پناهندگی بر اساس جنسیت بدهید.

شما می‌توانید فوراً درخواست کنید که با یک وکیل یا قاضی مهاجرت صحبت نمایید.

به یاد داشته باشید که هیچ الزامی برای امضای هیچ سندی ندارید و نباید بدون مشورت با وکیل خود چیزی را امضا کنید. اگر بدون مشورت با وکیل اسنادی را امضا کنید، ممکن است اسنادی را امضا کرده باشید که به شانس شما برای ماندن قانونی در این کشور آسیب برساند.

در نهایت، اگر در مرز یا در داخل ایالات متحده اخراج (دیپورت) شده‌اید یا به‌خاطر برخی جرایم محکوم شده‌اید، بسیار مهم است که پیش از اقدام برای هر یک از این راهکارها، با یک وکیل یا مدافع خشونت خانوادگی که در امور مهاجرت تخصص دارد، درباره گزینه‌های مهاجرتی خود مشوره کنید.

۷. حمایت برای زنان مهاجری که به‌دلیل زن بودن در کشورهای خود مورد آزار و پیگرد قرار گرفته‌اند:

قوانین مهاجرتی وجود دارد که از افرادی حمایت می‌کند زمانی که:

- به‌دلیل باورهای سیاسی یا مذهبی، یا به‌خاطر عضویت در یک گروه اجتماعی خاص در کشور خود مورد آزار و پیگرد قرار گرفته‌اند؛
- حکومت در این آزار نقش داشته یا نتوانسته از آن‌ها محافظت کند؛ و
- خطر قابل اثباتی وجود دارد که در صورت بازگشت، ممکن است کشته شوند یا مورد شکنجه قرار گیرند.

اگر در کشور خود مورد تجاوز، مثله‌سازی اندام تناسلی، خشونت خانوادگی یا سایر انواع آزار قرار گرفته‌اید، یا به‌دلیل باورهای‌تان درباره حقوق زنان مورد پیگرد و شکنجه واقع شده‌اید و از این می‌ترسید که در صورت بازگشت شکنجه یا کشته شوید، ممکن است بتوانید در این کشور درخواست پناهندگی بدهید. این‌گونه پرونده‌ها بسیار پیچیده هستند و پیش از ارسال هرگونه درخواست پناهندگی، باید با یک وکیل مهاجرت تماس بگیرید.

اگر توسط همسری که شما را به اینجا آورده و بر اساس کار خود برایتان ویزا گرفته است مورد ضرب و شتم یا خشونت شدید قرار گرفته‌اید، می‌توانید اجازه کار دریافت کنید.

پرسش‌ها و پاسخ‌ها درباره اوامر محافظتی مدنی

امر محافظتی مدنی چیست؟

این یک روند قانونی است که در آن قربانی خشونت خانوادگی که مورد آزار فزیکی قرار گرفته، تهدید به آسیب فزیکی شده یا از حمله می‌ترسد، از قاضی می‌خواهد که به فرد آزارگر دستور دهد تا آزار را متوقف کند.

اگر درخواست امر محافظتی بدهم چه اتفاقی می‌افتد؟

- در بیشتر ایالت‌ها، قاضی درخواست شما را بررسی می‌کند و اگر تشخیص دهد که احتمال دارد مورد آزار قرار گرفته باشید، به شما محافظت موقت می‌دهد و جلسه‌ای تعیین می‌کند تا تصمیم بگیرد آیا این محافظت باید دایمی شود یا خیر.

- در جلسه رسیدگی برای محافظت دایمی، شما و فرد آزارگر هر دو حضور خواهید داشت. شما فرصت خواهید داشت تا به دادگاه ثابت کنید که شریک‌تان در گذشته به شما آسیب رسانده و شما در آینده به محافظت نیاز دارید.

- فرد آزارگر نیز فرصت خواهد داشت تا از خود در برابر ادعاهای شما دفاع کند.

- اغلب این آزارها در محیط خصوصی خانه رخ می‌دهد. شما می‌توانید برای قاضی توضیح دهید که چه اتفاقی افتاده است. اگر زخم، کبودی، لباس پاره، وسایلی که شکسته شده، یا شاهدانی که فریاد شما را دیده یا شنیده‌اند دارید، می‌توانید آن‌ها را ارائه دهید تا گفته‌های شما قابل‌باورتر شود.

- قوانین ایالتی به قاضی اجازه می‌دهد که در امر محافظتی انواع مختلف حمایت‌ها را برای شما در نظر بگیرد، از جمله: بیرون کردن فرد آزارگر از خانه مشترک، حضانت فرزندان، پول برای نفقه فرزندان و جبران خسارت وسایلی که شکسته شده است. معمولاً به فرد آزارگر حق ملاقات داده می‌شود. از قاضی هر آنچه برای محافظت و ادامه زندگی نیاز دارید درخواست کنید. فراموش نکنید که از قاضی بخواهید تا شریک‌تان را موظف کند اسناد مهاجرتی، پاسپورت، تذکره (شناسنامه) و سایر مدارک و اموال مهم شما را برگرداند.

اگر من به‌خوبی انگلیسی صحبت نکنم، چه کسی می‌تواند به من کمک کند؟

مدافعان خشونت خانوادگی وجود دارند که در مراکز حمایت از خشونت خانوادگی کار می‌کنند و می‌توانند در تمام مراحل به شما کمک کنند. برخی از این برنامه‌ها کارمندان دوزبانه دارند یا به مترجم دسترسی دارند. همچنان می‌توانید از قاضی درخواست کنید که در جریان جلسه برای شما مترجم فراهم کند.

آیا اگر درخواست محافظت بدهم، قاضی با اداره مهاجرت تماس می‌گیرد یا مرا دیپورت می‌کند؟

خیر. قاضی‌ای که جلسه امر محافظتی را برگزار می‌کند، قاضی مهاجرت نیست. همچنان این قاضی نباید به اداره مهاجرت اطلاع دهد، زیرا وظیفه او این است که اطمینان حاصل کند شما و فرزندان‌تان در امنیت و محافظت هستید.

فرد آزارگر تمام اسناد مهاجرتی مرا دارد. چه اتفاقی برای پرونده مهاجرتی من می‌افتد؟

فراموش نکنید که در امر محافظتی درخواست کنید که فرد آزارگر باید موارد زیر را انجام دهد:

۱. ادامه دادن روند پرونده مهاجرتی شما
۲. تماس نگرفتن با اداره اجرای قوانین مهاجرت
۳. پرداخت هرگونه هزینه‌های اضافی آینده که برای درخواست مهاجرتی شما لازم است
۴. امضای سندی به نام قانون آزادی اطلاعات (FOIA) تا به شما اجازه دهد بدانید وضعیت پرونده مهاجرتی شما و او در چه مرحله‌ای است و چه مدارکی در آن وجود دارد
۵. تحویل دادن اسناد مهاجرتی شما، کاپی پاسپورت یا گرین‌کارت خود، و سپردن کاپی یا اصل اسناد و مدارکی که ممکن است برای اثبات پرونده مهاجرتی‌تان (در صورت درخواست خودسرانه تحت VAWA) نیاز داشته باشید

فرد آزارگر مرا تهدید می‌کند که اگر درخواست کمک کنم، فرزندانم را به کشور خود می‌برد.

لطفاً حتماً این ترس را با قاضی در میان بگذارید. امکان دارد در امر محافظتی شرایطی درج شود تا از ربودن بین‌المللی کودکان توسط والدین جلوگیری شود. این موارد می‌تواند شامل دادن پاسپورت کودکان به شما، تعیین وثیقه مالی، و صدور دستور توسط قاضی به سفارت کشور او باشد تا برای فرزندان شما ویزا یا پاسپورت صادر نکند. اگر فکر می‌کنید خطر فوری است، از قاضی بخواهید که ملاقات‌های کودک تحت نظارت انجام شود.

اگر نظرم تغییر کند یا بخواهم دوباره با فرد آزارگر زندگی کنم، آیا می‌توانم برگردم و همچنان امر محافظتی از من حمایت کند؟

بله. حتی اگر با هم زندگی کنید، می‌توانید امر محافظتی دریافت کنید. این دستور به فرد آزارگر می‌گوید که در آینده نباید به شما آسیب برساند، شما را آزار دهد یا تهدید کند. اگر هنگام دریافت امر محافظتی جدا زندگی می‌کردید و بعداً تصمیم گرفتید دوباره با شریک‌تان زندگی کنید، بخش‌هایی از دستور که او را از آسیب رساندن، تهدید یا آزار شما منع می‌کند، همچنان معتبر است. با این حال، می‌توانید از قاضی بخواهید که دستور را مطابق با نیازهای فعلی شما تغییر دهد. در بیشتر ایالت‌ها، امر محافظتی معمولاً بین ۱ تا ۳ سال اعتبار دارد.

حمایت تحت قوانین خانواده

در ایالات متحده، شما حق دارید:

• با یا بدون وکیل و بدون توجه به وضعیت مهاجرتی‌تان از دادگاه درخواست کمک کنید.
• بدون رضایت فرد آزارگر درخواست طلاق بدهید و تقسیم اموال مشترک را مطالبه کنید.
• برای دریافت امر محافظتی درخواست دهید، چه با شرط دوری کردن او از شما و چه بدون آن. حتی اگر قصد دارید با فرد آزارگر زندگی کنید، می‌توانید امر محافظتی دریافت کنید.
• برای دریافت نفقه فرزند و همسر درخواست بدهید، حتی اگر شما یا شریک‌تان وضعیت مهاجرتی نداشته باشید.
• در صورت خطر، خانه را ترک کنید بدون اینکه حقوق خود نسبت به فرزندان یا اموال‌تان را از دست بدهید.

مزایای خاص امر محافظتی مدنی

از جمله، این دستور می‌تواند به روش‌های زیر از شما محافظت کند:
• منع فرد آزارگر از حمله، آزار و تهدید شما و همچنین منع او از نزدیک شدن به شما، فرزندان‌تان، محل کار یا محل عبادت شما در آینده.
• دستور به فرد آزارگر برای تحویل دادن تمام سلاح‌های خود (اسلحه گرم یا سایر سلاح‌ها) به نیروهای اجرای قانون.
• دستور دادن به فرد آزارگر برای بازگرداندن تمام اموال شخصی شما که در اختیار او است و هر مورد دیگری که در فهرست تعیین‌شده توسط قاضی آمده است.

• دستور به فرد آزارگر برای:

° تماس نگرفتن با اداره مهاجرت
° ادامه دادن روند پرونده مهاجرتی شما
° تحویل دادن اسناد لازم برای درخواست خودسرانه تحت VAWA، مانند شماره تأمین اجتماعی، تذکره (شناسنامه)، شماره بیگانه (A Number)، قبوض برق و آب به نام او، اسناد مربوط به زندگی مشترک، شناسنامه فرزندان، گواهی تعمید، سند ازدواج و غیره
• درخواست در امر محافظتی که در صورت وجود خطر ربایش بین‌المللی کودکان، ملاقات‌ها تحت نظارت انجام شود و همچنین فرد آزارگر اسناد مهم مانند پاسپورت‌های کودکان را بازگرداند.
• درخواست در امر محافظتی که فرد آزارگر نفقه فرزندان را پرداخت کند. همچنان می‌توانید درخواست نفقه همسر کنید تا زمانی که بتوانید به‌طور قانونی کار کنید.

به یاد داشته باشید: پس از دریافت امر محافظتی، باید با یک مدافع همکاری کنید تا یک پلان مصونیت تهیه کنید و مشخص نمایید چه اقداماتی برای اجرای این دستور انجام خواهید داد تا این دستور فقط روی کاغذ باقی نماند. فراموش نکنید که با یک مدافع تماس بگیرید و اگر فرد آزارگر از دستور سرپیچی کرد، با ۹۱۱ تماس بگیرید. هنگام تماس، به اپراتور و افسر پلیسی که پاسخ می‌دهد بگویید که شما دارای امر محافظتی هستید.

کمک‌های عمومی برای همه مهاجران

بدون توجه به وضعیت مهاجرتی شما و این‌که قربانی/بازمانده خشونت خانوادگی هستید، شما و فرزندان‌تان می‌توانید از کمک‌های عمومی زیر بهره‌مند شوید:

• خدمات پیشگیری و مداخله در خشونت خانوادگی، از جمله مشاوره و حق رفتن به پناهگاه
• خدمات مسکن کوتاه‌مدت مانند پناهگاه اضطراری و مسکن انتقالی برای افراد زیر سن، بازماندگان خشونت خانوادگی و افراد بی‌سرپناه
• هر نوع کمک دیگر برای حفاظت از جان و امنیت شخصی شما
• سایر خدمات ضروری صحی برای حفظ جان و امنیت شخصی، مانند خدمات اضطراری، خدمات صحت روانی، خدمات درمان سوءمصرف مواد و خدمات مربوط به ناتوانی‌ها و غیره
• بانک‌های غذایی محلی، آشپزخانه‌های عمومی، برنامه‌های تغذیه برای سالمندان و خدمات برای افراد دارای نیازهای ویژه
• پس از ارسال درخواست خودسرانه (Self-Petition)، در حالی که پرونده شما در حال بررسی است، اگر همه چیز کامل باشد، از اداره مهاجرت اطلاعیه‌ای دریافت خواهید کرد که وضعیت «پرایما فاسی» (prima facie) پرونده شما را تأیید می‌کند. با این اطلاعیه می‌توانید برای دریافت مزایای عمومی درخواست بدهید. شما می‌توانید فوراً از مسکن عمومی یا حمایتی و مزایای آموزشی بهره‌مند شوید. بسته به ایالتی که در آن زندگی می‌کنید و این‌که آیا از ماه آگست ۱۹۹۶ در ایالات متحده حضور داشته‌اید یا خیر، ممکن است بتوانید از سایر مزایای عمومی نیز استفاده کنید.

برای معلومات بیشتر، لطفاً با نزدیک‌ترین پناهگاه یا مرکز خشونت خانوادگی تماس بگیرید. برای به‌دست آوردن شماره تماس پناهگاه یا مرکز خشونت خانوادگی در محل خود، با خط اضطراری ملی رایگان به شماره 1-800-799-7233 تماس بگیرید. همچنان می‌توانید به http://www.thehotline.org مراجعه کنید.

اهداف بقا و مصونیت

این جدول فقط باید به‌عنوان یک مرجع استفاده شود و باید مطابق با نیازهای شما تغییر داده شود. از قبل فکر کنید! شما بهتر از هر کسی می‌دانید چگونه خود را در امان نگه دارید. به تمام وضعیت‌های ممکنی که ممکن است با آن روبه‌رو شوید فکر کنید و بر اساس آن برنامه‌ریزی نمایید.

مکان‌ها	پلان اقدام	شماره‌ها یا نام‌های مهم
خانه	از مکان‌های بسته که نمی‌توانید از آن‌ها فرار کنید، دوری کنید. از آشپزخانه دوری کنید، جایی که ممکن است وسایل خطرناک مانند چاقو وجود داشته باشد. سایر:	با یک همسایه مورد اعتماد صحبت کنید و یک علامت مشخص تعیین کنید که به او بفهماند باید با پلیس تماس بگیرد. به کودکان‌تان یاد بدهید که با ۹۱۱ تماس بگیرند و در صورت وقوع خشونت در یک جای امن پنهان شوند.
محل کار		
مکتب		
فامیل		
سرک		
به‌طور کلی		

کارت حمایت برای بازماندگان مهاجرِ جرایم خشونت‌آمیز

من توسط شریک زندگی‌ام مورد آزار قرار گرفته‌ام. نمی‌خواهم بدون تماس با یک وکیل مهاجرت با شما صحبت کنم. لطفاً بدون حضور وکیل من از من سؤال نکنید و از من نخواهید هیچ مدرکی را امضا کنم.

من قربانی بدرفتاری هستم. نمی‌خواهم بدون وکیل با شما صحبت کنم. لطفاً از من سؤال نکنید و از من نخواهید هیچ سندی را امضا کنم تا زمانی که وکیلم حضور داشته باشد.

تلفن: 1-800-799-7233

تهیه‌شده توسط ASISTA و پروژه حمایت از زنان مهاجر (NIWAP)، دانشگاه امریکایی، دانشکده حقوق واشنگتن، و Legal Momentum

نویسنده: سونیا پاراس کونراد، وکیل (Esq.)

ASISTA

تمام عکس‌ها دارای حق نشر از لِزلی ای. اورلوف، NIWAP

این بروشور توسط پروژه حمایت از زنان مهاجر (NIWAP) در دانشگاه امریکایی، دانشکده حقوق واشنگتن، و Legal Momentum تهیه شده و با کمک مالی به شماره‌های WT-AX-K005-2005 و TA-AX-K002-2011 که توسط دفتر خشونت علیه زنان، برنامه‌های عدلی وزارت عدلیه ایالات متحده امریکا اعطا شده، پشتیبانی گردیده است. دیدگاه‌ها، یافته‌ها، نتیجه‌گیری‌ها و پیشنهادهای ارائه‌شده در این نشر مربوط به نویسندگان آن بوده و لزوماً بازتاب‌دهنده دیدگاه‌های وزارت عدلیه یا دفتر خشونت علیه زنان نمی‌باشد.

© ۲۰۱۳ پروژه حمایت از زنان مهاجر (NIWAP) در دانشگاه امریکایی، دانشکده حقوق واشنگتن، و Legal Momentum

این بروشور می‌تواند به‌طور آزادانه کاپی و توزیع شود، به شرطی که به پروژه حمایت از زنان مهاجر (NIWAP)، دانشگاه امریکایی، دانشکده حقوق واشنگتن اعتبار داده شود.